

[Ingomar Petersen.]

er jo ikke noget, vi i øjeblikket ligefrem er særlig interesserede i.

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen, at det er rigtigt, at det formentlig koster mellem 1 mia kr. og 2 mia kr. i ulykker og arbejdsulykker, når man regner det hele med, sygehusophold, og hvad der ellers er, men man kan jo ikke argumentere med et sådant beløb over for de udgifter, der er som følge af loven. For vi erkender jo alle sammen, at alle de arbejdsulykker, der er i dag, kan vi desværre ikke undgå ved at vedtage denne lov. Vi kan måske være heldige at nedsætte antallet med en 10-15 pct., og det ville være dejligt, men så er det jo helt andre tal, vi skal sammenligne.

Jeg vil lige til slut sige, at nu er det jo ikke første gang, arbejds- og boligministeren offentligt meddeler, når man taler om lovforslag, at ministeren ikke har fantasi til at se, at han er minister om et år eller to år. Jeg vil da godt spørge, om ministeren allerede er ved at blive træet?

Aage Frandsen (SF):

Ministeren karakteriserede min holdning til dette spørgsmål som, så vidt jeg husker, religiøs og politisk. Selvfølgelig er det en politisk betragtning, men at det skulle være religiøst, kan jeg ikke se, når man nævner, at der i øjeblikket er — og vil være — konflikter mellem de mennesker, som ejer en virksomhed, og de mennesker, som er beskæftiget i den pågældende virksomhed, netop vedrørende sikkerhed og sundhed. Det har vi en række konkrete eksempler på, og man skal da ikke lade, som om modsætningen ikke eksisterer. Det kan man gerne kalde politisk, for det er det i høj grad, det er en politisk vurdering. Men at der skulle være tale om noget religiøst, kan jeg slet ikke se.

Det var ikke så meget ministerens evne som person i forbindelse med denne lov, men det er ministeren som repræsentant for den regering, vi har i øjeblikket, som jeg ikke har megen tiltro til. Man nævner i bemærkningerne til lovforslaget f. eks. arbejdsmedicinske klinikker og arbejdsmedicinske institutter, men den nuværende regering har for bare et halvt år siden afslået at give støtte til arbejdsmedicinsk klinik i Århus. Det drejer sig ikke om ret mange

penge. Der var her en mulighed for at vise, allerede inden man gennemfører loven, at man vil fremme den slags ting. Det kunne man have gjort ved et forholdsvis beskedent beløb. Det ville regeringen altså ikke. Man ønsker — det har i hvert fald hidtil været princippet — at spare på en række områder.

Det er da rigtigt, som hr. Ingomar Petersen nævnte, at der ikke er tale om, at hvis vi giver 10 mill. kr., så afskaffer vi alle de udgifter som følge af ulykker, som jeg nævnte var 1-2 mia kr., naturligvis ikke. Det var netop det, jeg startede med at sige, at sådanne illusioner skulle vi ikke nære. Men det er givet, at både ud fra en økonomisk betragtning, ud fra en samfundsmæssig betragtning og ud fra menneskelige betragtninger er det et af de steder, hvor det kan betale sig at give penge ud til forebyggende arbejde i stedet for at få udgifterne senere i form af mangefold udgifter både for den enkelte og for hele samfundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om tobaksafgifter.

(Lovforslag nr. 76. Fremsat 14/11 74).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Egon Jensen (S):

Jeg troede faktisk i første omgang, at lovforslaget var en afgift på håndarbejde, og så tænkte jeg med fortvivlelse på hækleri og broderi og strikkeri og den slags ting. Men det var altså noget andet, for det er et forslag om straf for de mennesker, der tillader sig den luksus at rulle deres cigaretter selv, med hånden. Man skal endelig ikke opmuntre nogen til egen indsats, så kommer finansministeren straks med pegefingeren.

[Egon Jensen.]

Her er tale om småtingsafdelingen. Finansministeren skal ikke forvente noget som helst merprovenu af denne ekstra afgift på finskåret tobak. Det kunne jo være, at folk så holdt helt op med at ryge, og så kommer der færre penge til finansministeren. Men man skal endelig tage enhver lyst fra folk, siger den liberale finansminister. Det minder meget om hen te' kommoden og te'bavs igen. Jeg er helt sikker på, at det ikke er de velstående, der ruller cigaretter, men det kunne godt være, der var en eller anden ikke særlig velstående, der fandt, at cigaretpriserne efterhånden var blevet så høje, at han selv ville være med til at nedbringe omkostningerne. Men intet må jo være billigere, selv om man selv giver en lille håndsrækning.

Først sætter man cigaretpapirets afgift ned fra 10 øre til 1 øre af hensyn til EF-reglerne. Så sætter man afgiften op med 100 kr. fra 85 til 185 kr. pr. kg for finskåret tobak, og så opdager man, at det alligevel ikke kan gå, for visse mennesker vil selv gøre en indsats. Forstå det, hvo som kan.

Jeg tror ikke ét sekund på, at finansministeren får et større provenu, og finansministerens lønlige håb om, at rygningen af cigaretter ikke vil gå nedad, så han får sine penge, deles vel ikke ligefrem af sundhedsministeren, som på samme tid skal advare befolkningen mod at ryge for mange cigaretter og dermed give for mange penge til finansministeren. Lidt har som bekendt også ret, men her finder vi helt bestemt, at finansministeren skyder spurve med kanoner og passende kunne anvende krudtet til bedre formål end dette.

Med hensyn til den del af forslaget, der giver grossister og detailhandlere en minimal større avance, finder vi dette rimeligt. Det drejer sig om så store beløb som 0,07 øre og 0,075 øre pr. cigaret, men alligevel koster det altså statskassen 11 mill. kr. Vi har nok igennem tiderne mishandlet ikke mindst detailhandlerne, der måtte indsætte stadig større og større beløb til varer, til lagerbeholdninger, uden at få en tilsvarende forøgelse af avancen. Dette er et lille plaster på såret, men såret er nok ikke dermed helet. Altså, denne del kan vi medvirke til.

Men når vi ikke kan medvirke til den øvrige del, er det simpelt hen ud fra den betragtning, at vi egentlig synes, det er små-

tingsafdelingen, at det egentlig er at fratage folk lysten til at gøre en lille indsats selv; så kan man more sig over det. Men vi tror heller ikke på, at finansministeren får mere i statskassen ved sin opfindsomhed på dette område. Alene af den grund må vi sige, at vores velvilje kan være på et næsten usandsynligt lille sted og nærmest på et usynligt sted.

Gerstrøm (FP):

Den første del af dette lovforslag, hvorefter man vil tillade detailhandlere og grossister at have en lidt større avance på cigaretter, kan vi i fremskridtspartiet tilslutte os.

Derimod må vi skarpt tage afstand fra den del af lovforslaget, der forhøjer afgiften på tobak til hjemmerulning med ca. 6 øre pr. cigaret, fordi det jo vil indebære et urimeligt indgreb mod de mennesker, der i tilid til den bestående lovgivning har investeret i hjemmerulningsapparat. De apparater vil nu blive økonomisk forældede, og det synes vi vil være urimeligt for de mennesker.

Finansministeren må forstå, at ligegyldigt, hvad skattemyndighederne gør, hvor meget man anstrenger sig for at ramme de stakkels skatteydere, så vil i den sidste ende i de fleste tilfælde skatteyderne være de smarteste.

Vi så, hvordan cigaretafgiften nu blev sat op i foråret, og straks omgår skatteyderne det ved at begynde at rulle cigaretterne selv. Og hvis nu — hvad jeg ikke tror — finansministeren får held til at gennemføre dette forslag, vil folk bare begynde at gå over til at findele almindelig pibetobak til brug i deres cigaretter og rulle det selv alligevel, og så mister ministeren det provenu, han regnede med at få ind her.

Da vi sidst forhøjede afgifterne på almindelige cigaretter, i foråret, burde finansministeren have forudset, at folk ville begynde at gå over til at rulle cigaretter selv, så han burde allerede dengang have fremsat det forslag, vi sidder med her. At komme med det nu på et så sent tidspunkt er udtryk for mangel på planlægning — en slendrian, ligefrem mangel på respekt for lovgivningsarbejdet.

Brixtofte (V):

Lovforslaget indeholder to ændringer af loven om tobaksafgifter, og som sædvanlig

[Brixtofte.]

er det nemt nok at få tilslutning til lettelser, men tilslutningen er ikke stor, når det drejer sig om forhøjelser.

Den første ændring tager sigte på at nedsætte afgiftssatserne for cigaretter således, at avancen til grossister og detailhandlere forøges. Det er ikke særlig store beløb, det drejer sig om, og da løsningen er anbefalet af monopolrådet, er jeg enig med hr. Egon Jensen i, at det er et tiltrængt plaster på såret for denne gruppe.

Den anden ændring går ud på at lægge en højere afgift på finskåret tobak, således at der er en bedre konkurrencesituation mellem hjemmerulning og almindelige cigaretter. Denne ændring kan vi tilslutte os, ligesom vi kan tilslutte os den første del af lovforslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da den radikale ordfører i denne sag, fru Dagmar Andreasen, ikke kan være til stede i øjeblikket, skal jeg på hendes vegne ganske kort sige, at den radikale gruppe kan tilslutte sig forslaget, for så vidt angår den øgede avance til grossister og detaillister; forøgelsen af avancen er jo godkendt af monopoltilsynet.

Også det andet forslag om at hæve afgiften på den finskårne tobak går vi ind for. Det har altid været vores mening, at der skulle være et forhold mellem disse to afgifter, så man ikke følte sig foranlediget til at hjemmerulle i højere grad end tidligere.

Jeg kan ikke godkende den bemærkning, der faldt fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Egon Jensen, hvor jeg nærmest havde på fornemmelsen, at han opfattede hjemmerulning som en slags beskæftigelsesforanstaltning.

Palle Simonsen (KF):

Som det allerede er nævnt, er der jo to hovedelementer i dette forslag, og jeg vil sige om det første, at det er en ganske naturlig ting, der her finder sted, og så må vi håbe, den i hvert fald bare i rimeligt omfang dækker behovet for denne forøgelse af avancen. Et af de problemer, som vi jo meget ofte stilles over for i denne forbindelse, er f. eks. de meget høje forsikringsudgifter i forbindelse med forsikring af varelagrene ude omkring i forretningerne. Derfor vil jeg

gerne spørge ministeren, om det er ministerens opfattelse, at der her bliver givet en rimelig kompensation for de øgede udgifter, som øgede afgifter herindefra på den måde medfører for den enkelte butiksindehaver.

Jeg forstår, at alle meget hurtigt kan blive enige om lettelsen, men når vi kommer til spørgsmålet om fremskaffelsen af kompensation, kniber det, og så kan man selvfølgelig nok som hr. Egon Jensen sige, at det er småtingsafdelingen, det er kun 11 mill. kr., det drejer sig om. Men jeg har på fornemmelsen, at der efterhånden er en vældig lyst til i dette folketing at ophæve den ene afgift efter den anden, og det vil i hvert fald være ret umuligt samtidig med dette at hævde, at der skal være nogenlunde balance i statens regnskab; det var måske rart, om vi indimellem var lidt mere ansvarlige i så henseende. Når hr. Gerstrøm kommer ind på spørgsmålet om investering, må jeg sige, vi er kommet meget langt ned i argumentationen. Jeg havde egentlig indtryk af, at den investering tjente man hjem den første aften, hvor man hyggede sig, som hr. Egon Jensen var inde på, så jeg tror ikke, der er mange problemer i den sag.

Tilbage til det alvorlige. Vi finder, det er rigtigt, at der bliver gennemført denne kompensation, som det er fremlagt her i forslaget, og vi kan fra den konservative folketingsgruppe give støtte både til punkt 1 og punkt 2.

Poul Boeg (CD):

Det er vist på dette stadium af debatten vanskeligt at bidrage med noget væsentligt nyt; det er gået mig, som det jo let går, når man er den sjette i rækken, at det, man havde tænkt sig at sige, allerede er blevet sagt.

Jeg skal derfor nøjes med at pege på, at det centrale jo her er, at der på den ene side er tale om en lettelse og på den anden side en skærpelse af afgifterne, og dér ligger vort standpunkt på linje med det, som vi bl. a. har hørt fra de sidste ordførere, ikke mindst fra venstres og de konservatives ordførere: at man nu engang må have en balance, at det er lidet ansvarsfuldt straks at ville gå ind for enhver lettelse uden også at ville tage konsekvenserne i form af at gå med til en eller anden ordning, der kan skabe den fornødne provenumæssige kompensation,

[Poul Bøeg.]

som nødvendigvis må følge i kølvandet på sådanne lettelser.

Det er derfor vor vurdering, at disse to sider af forslaget faktisk må betragtes som forbundne kar, at der er en sådan indbyrdes sammenhæng, at man bør tage dem som en helhed, og centrum-demokraterne kan på dette grundlag tilslutte sig finansministerens forslag.

Poul Dam (SF):

Da mit partis sædvanlige skattelovsordfører er fraværende og mit parti i øvrigt ikke er til stede, kan jeg jo sige, hvad jeg vil om denne sag.

Det er et meget morsomt forslag. Det indeholder for det første et forslag om at forøge handelsavancen, og det under jeg da gerne de pågældende erhvervsudøvere. Men argumentationen er jo interessant. En forhøjelse af cigaretprisen vil næppe være hensigtsmæssig, bl. a. under hensyn til at salget af cigaretter har en nedadgående tendens.

Nu er der jo mange, der mener, at det er farligt at ryge cigaretter, men jeg forstår altså, at det er regeringens synspunkt, at vi skal opretholde salget af cigaretter, vi skal opretholde cigaretrykningen for derved at opretholde disse forbrugsvaner. Jeg ved ikke, om man har regnet på, hvad det koster inden for hospitals- og lægesektoren i det lange løb. Men det er altså regeringens politik, regeringens politik er at opretholde salget af cigaretter, og det er da et værdigt mål for en regering.

Så har man fundet ud af, at man har taget fejl med hensyn til afgiften af finskåret røgtobak, det viser sig, at der er en økonomisk fordel ved hjemmerulning. Nu troede jeg i og for sig, det var regeringens ønske, at der var økonomiske fordele ved, at folk arbejdede og selv ydede en indsats. Men denne økonomiske fordel skal altså fjernes. Det er meget interessant; jeg ved ikke, om man agter at lade dette princip gå over på andre områder, så at alt det, som folk gør selv, skal beskattes ekstra. Men jeg vil gerne komme med et supplerende spørgsmål. Er det meningen, at regeringen vil supplere dette med forslag om skat på persillehakke-re? Sådanne er nemlig velegnede til at hakke grovskåret tobak, der stadig væk er beskattet forholdsvis beskedent, så det kan

bruges til at rulle cigaretter af. Jeg går ud fra, at dette bliver regeringens næste geniale forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ja, man blev jo helt varm om hjertet, da man hørte den socialdemokratiske ordfører snakke om beskæftigelsesterapi i hjemmet og om de stakkels mennesker, som havde en behagelig fritidsbeskæftigelse og altså samtidig kunne opnå en beskednen eller måske større gevinst ved denne hjemlige syssel. Jeg må da straks sige, at jeg har intet imod folks hjemlige sysler, men jeg synes sådan set ikke, det var fra socialdemokratiets side, at man skulle komme med den slags argumenter; for så vidt min historiske erindring rækker, forekommer det mig, at man netop på disse områder, på afgiftsområdet, på skatteområdet har været særdeles opfindsom igennem årene.

Med hensyn til lovforslaget finder vi fra kristeligt folkepartis side denne forøgelse af avancen rimelig, med de stigninger som har været på cigaretterne, og vi mener også, det er en nødvendighed for at få en balance imellem tobakken og cigaretterne, at der bliver gennemført en forhøjelse af afgiften på finskåret tobak. Jeg skal da så også ærligt indrømme, at jeg er vel vidende om, at folks opfindsomhed næsten ingen grænser kender, hvis man vil unddrage sig skatter og afgifter, og jeg har allerede set maskiner, som ganske nydeligt finder grovskåren tobak, men det må så være et problem, vi må løse hen ad vejen.

Lad mig kort sige, at hvad lovforslaget angår, skal vi trods alt anbefale det til velvillig behandling.

Knud Jespersen (DKP):

Så er vi jo igen stillet over for et af regeringens geniale forslag. Der er næsten ingen grænser for, hvor megen opfindsomhed der kan mobiliseres, når det drejer sig om at finde nye skatteobjekter. Det er da meget interessant, at regeringen nu har fundet frem til, at hjemmerulning betyder, at folks købekraft forbedres noget, for så er de ikke tvunget til at købe de dyre cigaretter, men da købekraften forbedres, skal man inddrage noget af denne købekraft. Man kunne med større ret sige, at årsagen til, at folk ruller cigaretter, såmænd ikke er terapi; der

[Knud Jespersen.]

kan være flere årsager, men den væsentligste er nu nok den økonomiske. Derfor finder vi en sådan beskatning fuldstændig urimelig.

Jeg ved ikke, om den vil gå over i historien, som dengang regeringen udbad sig arbejdsro fra den 20. september og frem, ikke for at folk kunne rulle cigaretter, men for at regeringen kunne rulle folk for nogle flere skatter. Jeg er næsten sikker på, at den vil komme til at notere sig for et sådant kapitel. Jeg skal ikke blande mig i, om man også kan beskatte persillehakkere, men der findes jo folk, der bruger skråtobak, og det er måske en idé til finansministeren, at man kunne beskatte den aske, de anvender derhjemme, når de sidder og triller den af i askebægeret og triller skråen deri, idet det jo også er en omkostningsbesparende ting, der udvider købekraften.

Jeg synes, lovforslaget er fuldstændig urimeligt og vil meget gerne se dette forslag taget af bordet, men jeg forstår på disse førstebehandlinger før helhedsplanen — hvis den kommer — at man ligesom skal lugte til tingene; så kan man bagefter se, hvad der kommer ud af det.

Min sympati for dette forslag kan slet ikke findes, vi er modstandere af denne nye beskatning, og vi var mere tilhængere af, at man havde sænket priserne og ikke fundet på disse julelege.

Hvad angår spørgsmålet om forbedring af detailhandleravancer, har finansministeriet jo haft et af sine humane øjeblikke — og det er jo værd at notere, det sker såre sjældent — og i dette humane øjeblik har man altså fundet ud af, at man nok skulle sikre de folk, der sælger de cigaretter, en lidt bedre avance. Det har vi ikke noget imod, men man burde da overveje, om ikke man helt kunne afskaffe grossererstadiet; grossererstadiet bliver jo mere og mere umuligt at have med at gøre, og derfor er vi ikke meget indstillet på, at grossererne skulle have en bedre fortjeneste; fabrikkerne kan jo levere direkte til udsalgene.

Altså, i denne sag må vi sige, når tingene er kædet sammen, at vi under ingen omstændigheder vil være med til at beskatte den relativt uskyldige fornøjelse, det er at rulle cigaretter til en noget lavere pris end

de høje priser, den nuværende regering også har været med til at fastsætte for cigaretter.

Flygaard (DR):

Forslaget hører jo til i den mindre afdeling, kan man godt sige, og den første del af forslaget om en forhøjet avance kan vi tiltræde fra retsforbundets side.

For så vidt angår den anden del af forslaget, vil vi spørge finansministeren, om der foreligger beregninger over, hvad den provenumæssige side af sagen angår, om man påregner ved en sådan forhøjelse at få et større provenu ind. Vi vil principielt give udtryk for den opfattelse, at vi gerne vil bevare en vis balance imellem prisen på cigaretter og det, det koster at rulle cigaretter hjemme.

Finansministeren (*Anders Andersen*):

Der kan jo siges mange ting, måske både morsomme og usaglige, om et lille lovforslag, det har vi i hvert fald oplevet her i dag.

Men jeg vil nu starte med at sige tak, fordi samtlige ordførere var parat til at give tilslutning til mindreindtægten til staten; man kan spørge, om det er sagligt, når man så afviser den anden side af forslaget.

Hr. Palle Simonsen spurgte, om jeg finder, det er en rimelig compensation, der gives. Dertil må jeg sige, at spørgsmålet om de 0,07 og 0,075 øre er jo afgjort af monopolrådet, selvfølgelig efter at man har drøftet det med branchen. Det er ikke et spørgsmål, jeg har blandet mig i, det vil jeg gerne sige, det er i henhold til monopollovgivningen, man har fundet frem til, at denne avance i den givne situation må være rimelig.

Må jeg sige til hr. Gerstrøm, som spurgte, hvorfor man ikke allerede i foråret kom med en forhøjelse, ikke som dengang på 100 kr. pr. kg, men på 150 kr. pr. kg., at det hang ganske enkelt sammen med, at vi vurderede det derhen, at ved at forhøje den finskárne tobak med 100 kr. pr. kg ville der komme en tilstrækkelig balance, så der ikke skete en stigning i hjemmerulningen og nedgang i salget af de beskattede varer. Det kom der i første omgang, men derefter kom der igen en stigning i salget af den finskárne tobak, altså en større hjemmerulning.

Det finder vi ikke er særlig rimeligt; vi har gennemført en beskatning af cigaretfor-

[Finansministeren.]

bruges her i landet, og det må være både den til enhver tid siddende finansministers og folketingets opgave at sørge for, at en sådan lovgivning virker efter det formål og efter de forudsætninger, som den er gennemført ud fra.

Den forhøjelse på de 50 kr., som nu foreslås gennemført, vil efter vores opfattelse skabe denne balance.

Det kan godt være, at det stadig væk vil være en fordel at hjemmerulle cigaretter, men fordelene vil ikke være så stor, at man af den grund kan sige, det vil virke urime-

ligt. Når man spørger om provenuet — og der er jo i forbindelse med forhøjelsen på de 50 kr. ikke opstillet nogen provenuberegning — må jeg sige, at det er der ganske enkelt ikke, fordi det helst ikke skulle give noget merprovenu. Meningen er jo, at hjemmerulningen skal blive mindre, og at forhøjelsen derfor ikke i sig selv vil give noget merprovenu. Men om der så vil komme et større provenu ind ved salget af de normale cigaretter tror jeg det ville være meget vanskeligt for os at skønne over.

Dermed er jeg i og for sig også inde på de betragtninger, som hr. Poul Dam var inde på, om det var regeringens opfattelse, at man skulle opretholde et stort og stigende cigaretforbrug. Der er vel lidt modstridende i denne opfattelse og i det spørgsmål, som hr. Poul Dam stiller, for når man forhøjer afgiften på den finskárne tobak med 50 kr., kan der da i hvert fald ikke deri ligge et incitament til at forøge cigaretforbruget, og jeg har svært ved at se, hvordan man kan drage den konklusion af den lovgivning; at skabe en dyrere vare vil normalt ikke medføre et stigende salg. Vi har intet ønske om, at cigaretforbruget skal stige, det vil jeg gerne understrege, og det ligger da heller ikke i lovforslaget.

Jeg siger også tak for de mange lyse ideer, der er fremsat om nye skatteobjekter; vi kan jo altid tage op til overvejelse, om vi skal have skat på persillehakkere. Der er

blevet skabt mange udmærkede konstruktioner i henseende til, hvad man skal beskatte på det ene og det andet område, og vi får jo senere lejlighed til at drøfte andre lovforslag i så henseende.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg har vanskeligt ved at forstå, at folketinget efterhånden har fået en sådan karakter, at selv mindre lovforslag ikke længere kan gennemføres, men skal gøres til store og i henhold til hr. Egon Jensens udtalelser beskæftigelsesmæssige problemer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om afgift af lystfartøjer.

(Lovforslag nr. 77. Fremsat 14/11 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Egon Jensen (S):

Finansministeren sagde, jeg havde talt om beskæftigelsesmæssige relationer i forbindelse med det forrige lovforslag. Jeg kan forstå, at regeringen beskæftiger sig mest med lovforslag, der ikke har muligheder for at komme igennem i folketinget. Sjældent eller vel aldrig har folketinget modtaget så mange protester som netop i anledning af dette forslag om afgift på lystbåde. Det er rigtigt, at da man behandlede regeringens første forslag om registreringsafgift på lystbåde, blev der fra flere partiers side udtalt